

عنوان مقاله:

بررسی مدینه ی فاضله در اشعار سهراب سپهری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی علوم انسانی و مطالعات روانشناسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

احمدرضا نظری چروده - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی آستارا آستارا

محمد پوریاورچوب - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی آستارا آستارا

خلاصه مقاله:

مدینه ی فاضله یا آرمان شهر و شهرآرمانی از دیرباز در فکر و بیان علما و اندیشمندان بوده است. سخن واحدی که با تعبیرگونگون در فرهنگ ها و مکاتب مختلف توصیف و تشریح گردیده است. اما تعریف جامع و کاملی که می توان از این عنوان داشت این است که مدینه ی فاضله شهری برتر است که در آن ارزش ها حاکمیت دارد و سعادت بشر مطلوب همگان می باشد. در این مقاله سعی بر این بوده که تصویری روشن و شفاف از آرمان خواهی این شاعر مشهور معاصر برای یک جامعه ی مطلوب و ایده ال ارائه گردد. هدف این مقاله، بررسی مدینه ی فاضله ی شاعر معاصر، سهراب سپهری است. بر اساس تحقیق نگارنده، حضور مدینه ی فاضله را در شعر سهراب سپهری بیش از شاعران دیگر می توان از زیابی نماید. تنهایی سهراب سپهری چنان نازک و شکننده بود که با هر گام تند و محکمی شکسته میگشت. او در راه رسیدن به آرمان شهر، تعلقات دنیوی را به سویی افکند. وی به عمق مسائل می اندیشد و از کنار هیچ چیز به راحتی نمی گذرد. سهراب می خواهد دیگران را نیز برای رفتن به شهر آرمانی با خود همراه کند برای همین از خوبی ها و زیبایی های آن خبر می دهد. با توجه به معنای بنیادی مدینه ی فاضله و اینکه این موضوع دغدغه ی همیشگی بشر بوده، مساله ی مورد نظر در شعر این شاعر برجسته ی معاصر، از گونه های مختلف بررسی شد و مشخص شد که، مدینه ی فاضله یا اتوپیای آرمانی اشعارش، بسامد بیشتری دارد

کلمات کلیدی:

آرمان شهر، اتوپیا، مدینه فاضله، سهراب سپهری، شعر معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046014>

